

ВЪТЪРЪ.

Вътърътъ, както и всичко въ природата, е отъ Бога и се праща отъ него чрезъ посредството на св. Духъ или на св. Илия, за добро или лошо на хората, споредъ заслугитъ имъ. Образува се той отъ биещитъ се една о друга морски вълни, които разклащатъ въздуха, или отъ халитъ, които, кога се разсърдятъ и почватъ да раздухвать въздуха. Следъ образуването му него затваряли въ пещери, или въ една дълбока пропасть въ далечна страна, дето се пазялъ отъ единъ слѣпъ старецъ, подъ заповѣдитъ на св. Илия.

ГРЪМОТЕВИЦА, СВѢТКАВИЦА И ТРЕСКАВИЦА.

Облацитъ се намиратъ въ ведението на св. Илия, колесницата на когото, като хвърчи по небето, произвежда гръмотевица. Свѣткавицата произлизала или отъ бича му, съ който той шиба конетъ си, или отъ ударитъ на конскитъ копита по облачните камъни, или още отъ сѣкване на огнивото, съ което св. Илия си пали лулата. Най-сетне гръмотевицата и свѣткавицата може да произлизатъ и отъ двубоя на змейоветъ съ халитъ. Трескавицата произлизала отъ стрелитъ които пуцали змейоветъ въ борбата си съ халитъ, които стрели били правени отъ св. Илия, за да поразяватъ и некающитъ се грѣшници. Ето защо треснатиятъ отъ гръмъ човѣкъ не го внасятъ въ къщи, не го опѣватъ, нито ровятъ въ общитъ гробища.

Понеже зиме не гърми и не свѣтка, то казватъ, че св. Илия прекарвалъ зименъ сънъ. Но ако прогърми зимъсь, което е рѣдкость, това предвещавало нѣщо сѣдбоносно. Отъ деня въ който прогърми пролѣтно време зависяло и плодородието на годината. Предпочително било това да стане между Преображение и Гергьовденъ. При първо прогърмяване, ставатъ различни обреди, като вѣрватъ, че тогава може да се добиятъ нѣкои лични или обществени облаги.

Случва се понѣкога да прогърми и безъ да има облаци. Такъвъ гръмъ произвежда силно впечатление въ народа, поради неочакваността си, което той е изразилъ въ особна поговорка за „гръмъ отъ ясно небе“.